ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Ἐν εἴδει διαλόγου.)

— Ὥστε λοιπὸν ἡ Μακεδονία ; . . .

— Ἡ Μακεδονία, φίλε μου, εἶνε ἡ χώρα, ἥτις περιορίζεται πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς ῥόμπας τοῦ κ. Δηλιγιάννη, πρὸς νότον ὑπὸ τῶν ἄρθρων τῆς «Ἐφημερίδος», πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς ἀτελευτήτου σειρᾶς τοῦ ὀνόματος τοῦ Παπαγιαννακοπούλου καὶ πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῶν φαράγγων τῆς «Πρωίας».

— Δηλαδή ;

— Δηλαδὴ ἡ Μακεδονία εἶνε χώρα καθαρῶς Δηλιγιαννική, κτῆμα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐπαρχία τῆς Ἀρκαδίας, παράρτημα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καραπάνου. Οἱ Βούλγαροι ἠμποροῦν νὰ ἔμβουν καὶ ν' ἀλωνίσουν μέσα εἰς αὐτήν, ἀλλ' ὁ Τρικούπης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβῇ... τοῦ τὸ ἀπαγορεύει ὁ κ. Πετριδῆς, ὁ κ. Σάκης, ὁ κ. Φλέσσας . . . Μόνος *Μακεδόνος* καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἐννοεῖ νὰ εἶνε ὁ Ἀρχηγός... Ἡ Μακεδονία λοιπὸν θὰ φάγῃ τὸν Τρικούπην, ἂν δὲν τὸν ἔφαγε ἡ Κρήτη . . . ἂν δὲν τὸν πῇρ' ἡ γαλανή, τὸν πῇρ' ἡ μαυρομμάτα . . . Ὁ Σταμπούλωφ κινεῖται, τὰ βεράτια . . .

— Τί εἶν' αὐτὰ πάλιν ;

— Ἐκεῖνα ποῦ θὰ δώσῃ ὁ Σουλτάνος εἰς τοὺς ἐπισκόπους . . .

— Μὰ τί εἶνε ; καλυμμαύχια ; . . .

— Ὄχι, καλέ ! . . . εἶνε τὰ διαπιστευτήρια, νὰ ποῦμε . . . Λοιπὸν ἅμα εἶνε Μακεδονία στὴ μέση, Σταμπούλωφ, πραξικοπήματα Βουλγάρων καὶ τὰ ρέστα, πρέπει νὰ ἔλθῃ στὰ πράγματα ὁ Δηλιγιάννης . . . ὀγδόντα χιλιάδες Ἑλλήνων εἰς τὰ ὅπλα . . . ὁ Ἑλληνισμὸς πάνοπλος . . . ὁ Κατσανδρῆς διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας . . . ὁ Σώλσβαρυ . . . τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ . . . ὁ Κατσιμόλας . . . ὁ Λεβίδης . . . τὰ ἔμπεδα τάγματα... αἱ κοιναὶ διακοινώσεις τῶν πρέσβεων . . .

— Μὲ ἄλλα λόγια θὰ ἔχωμεν πόλεμον ;

— Ὄχι δά ! . . . Στέλνομεν μίαν πυροβολαρχίαν εἰς τὴν Μακεδονίαν ὑπὸ τὸν Κολιάτσον, τὸν Μεθόδιον, τὸν Δαμαλᾶν, τὸν Λαμπάκην καὶ προσταζουν τοὺς βουλγάρους ἐπισκόπους νὰ μᾶς ἀδειάσουν τὴ γωνιά . . . Καὶ τοιουτοτρόπως λύεται τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

— Ὅλ' αὐτὰ καλά· ἀμ' ὁ Τρικούπης ;

— Ὁ Τρικούπης θὰ πέσῃ...καὶ ὕστερα θὰ σηκωθῇ ψηλά.

— Πῶς μπορεῖ νὰ γείνῃ αὐτό ; μήπως εἶνε τόπι ;

— Ὄχι, ἀλλὰ εἶνε προδότης καὶ θὰ τὸν κρεμάσουν εἰς ἕνα φανάρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, «τὸ δὲ βδελυρὸν σαρκίον του αἰωρούμενον ἐκεῖ ἐπάνω εἶνε ζήτημα ἂν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς φόβητρον κτλ.

— Μὰ ποιός θὰ τὸν κρεμάσῃ ;

— Ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς Ἐφημερίδος.

— Παναγία μου ! . . . Μὰ θὰ γείνουν αὐτὰ τὰ φοβερὰ πράγματα ;

— Καϋμένε καὶ σύ ! . . . Δὲν ξεύρεις τὴν παροιμία ; Ὅσα δὲν φθάνει ἡ ἀλεποῦ τὰ κάμνει κρεμαστάρια . . .

— Ἡ ἀλεποῦ ;

— Ἂν θέλῃς, βάλε κανένα ἄλλο ζῶον καταλληλότερον εἰς τὴν θέσιν της.

— Τρομακτικὰ πράγματα ! . . . Ἂς τ' ἀφήσωμεν. Δὲν μοῦ λὲς τίποτε περὶ τῶν συνδυασμῶν ; . . . Τί ἀπέγεινεν εἰς τὴν Ἀχαΐαν ;

— Ἔπῆραν καὶ τὸν Ζωγράφον.

— Μπᾶ ; θὰ εἶνε σπουδαῖος κομματάρχης !

— Ὄχι, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ γείνῃ συνδυασμὸς χωρὶς αὐτόν.

— Καὶ γιατὶ τάχα ;

— Μὰ πῶς ἠμποροῦσε νὰ εἶνε συνδυασμὸς χρωματισμένος τῆς ἀντιπολιτεύσεως χωρὶς τὸν Ζωγράφον ;

— Τιποτε ἄλλα δὲν ξεύρεις ;. . . Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι ἀνασυστήθη τὸ νομισματικὸν μουσεῖον ;

— Ναί, ἀλλὰ χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ Ραφτοπούλου.

— Καὶ γιὰ τὴ λύσα τί λές ; Ὁ Παστὲρ δὲν προφθάνει νὰ ἐμβολιάζῃ Ἕλληνας εἰς τὸ Παρίσι.

— Αὐτὸ μᾶς τιμᾷ.

— Πῶς ;

— Διότι θὰ 'πῇ πῶς τὸν τόπον μας ἀνεπτύχθη εἰς μέγιστον βαθμὸν ἡ *συγκυνωνία* . . .

— Οὔφ ! ... καλαμπούρια μὲ τέτοια ζέστη ! ... Λέγε τίποτε ! . . .

— Μὰ ὅλο λέγε λέγε, μοῦ κόλησε ἡ γλῶσσα ... Λίγο νερὸ ἤθελα . . .

— Νερό ; . . . ποῦ νὰ τὸ εὕρω ; Μήπως εἶμαι Σομμαρίπας ;

— Πᾶμε στὴ βρύσι ;

— Στὴ βρύσι, ἀμ' δὲ θὰ βρῇς σειρά . . . Ἄκου τί γίνεται ! . . .

(*Ἀκούεται θόρυβος καὶ διαπληκτισμὸς παρὰ τὴν κρήνην, τὴν ὁποίαν πολιορκεῖ στρατιὰ ὁλόκληρος γυναικῶν. — Τώρα εἶνε ἡ σειρά μου. — Ἐγὼ περιμένω μισὴ ὥρα ! — Βγάλε ἀπ' ἐκεῖ τὴ στάμνα σου, κυρὰ Κατερίνα. — Μά, κυρὰ Γιάνναινα, ἔχε καὶ κομματάκι διάκρισι ! — Ὁρίστε μας ! — Ἐκόπη τὸ νερό ! — Ποῦ νὰ κοποῦν ἡ μέραις των ! — Τρομάρα νὰ τοὺς εὕρῃ ! . . .*)

— Ἕνα πρᾶγμα ξεύρω ἐγώ, ὅτι ὁ Φιλήμων κατώρθωσε νὰ καταργήσῃ τοὺς κληδόνους.

— Τίνι τρόπῳ ;

— Μά ! . . . εἶνε δυνατὸν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἔχῃ κανεὶς πλέον ἀμίλητο νερό ;

Ἡρώδης ὁ Ἀττικός

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Φωνάζουν πραξικόπημα πῶς σκέπτεται νὰ κάνῃ,
Γιὰ νὰ μὴ μοιάσῃ καὶ σ' αὐτὸ τοῦ Θῆτα Δηλιγιάννη.
Πλὴν ἄλλοι διατείνονται κ' ὑποστηρίζουν ἄλλοι,
Ἀκράδαντον ἀπόφασιν πῶς ἔχει στὸ κεφάλι
Νὰ κάνῃ πραξικόπημα σωτήριον καὶ θεῖον
Ἐγκλείων τὸν Θεόδωρον εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

Ἀθηνόφιλος